

УДК 342.9:364

DOI <https://doi.org/10.32782/2078-3566-2025-2-16>

В'ячеслав МЕДЯНИК

доктор юридичних наук

(Дніпровський державний університет внутрішніх справ,

м. Дніпро, Україна)

viacheslav.medianyuk@dduvs.edu.ua

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ЯК ІНСТРУМЕНТ РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВИ: НАЦІОНАЛЬНИЙ І ЄВРОПЕЙСЬКИЙ КОНТЕКСТИ

У статті досліджено адміністративне право як ключовий інструмент реалізації соціального призначення держави в національному та європейському контекстах. Соціальна держава, будучи важливим елементом сучасної демократичної моделі, не може ефективно функціонувати без чіткої правової організації процесу надання соціальних благ та гарантій. Адміністративне право виконує системоутворюючу функцію у процесі публічного управління соціальною сферою, установлюючи нормативні засади діяльності органів влади, порядок надання соціальних послуг та механізми захисту прав громадян. Мета дослідження полягає в аналізі національних особливостей правового регулювання соціальної політики в Україні, виявленні основних проблем у цій сфері, а також у зіставленні вітчизняної практики з європейськими стандартами реалізації соціального призначення держави. У роботі розкрито, що в Україні адміністративно-правовий інструментарій у соціальній сфері активно розвивається, однак залишається фрагментарним і недостатньо ефективним. Основними викликами залишаються нормативна неврегульованість окремих процедур, дублювання повноважень між органами влади різного рівня, недостатня якість кадрового забезпечення та нерівномірний розвиток цифрових інструментів надання соціальних послуг. Особливу увагу приділено аналізу наслідків децентралізації у сфері соціальної політики, яка попри значні можливості для розвитку громад також створила нові ризики у забезпеченні доступу до базових соціальних благ для найуразливіших категорій населення. Окремий акцент зроблено на європейському досвіді, де адміністративне право є не лише регулятором процедур, а й гарантом дотримання принципів соціальної справедливості, рівності доступу та права на ефективний засіб захисту. На прикладах Німеччини, Франції, Швеції та Нідерландів продемонстровано, що ефективна соціальна політика передбачає наявність чітких, прозорих і доступних адміністративних процедур, високий рівень мотивації рішень органів влади, існування спеціалізованого соціального судочинства та розвиток системи превентивного контролю за якістю надання соціальних послуг. На основі проведеного дослідження сформульовано комплекс рекомендацій щодо вдосконалення адміністративного права України у сфері соціальної політики. Зокрема, пропонується оновлення нормативно-правової бази, запровадження обов'язкової мотивації адміністративних рішень, розвиток механізмів адміністративного оскарження у соціальній сфері, стандартизація процедур надання соціальних послуг, удосконалення кадрового забезпечення та активне залучення громадян до процесу формування місцевої соціальної політики. Підкреслено, що без належного розвитку адміністративно-правових механізмів соціальне призначення держави в Україні залишатиметься декларативним, а не реальним елементом суспільного життя. Доведено, що адміністративне право має розглядатися не лише як регулятор діяльності публічної адміністрації, а й як активний засіб досягнення соціальної справедливості, підвищення добробуту громадян і зміцнення довіри до держави загалом.

Ключові слова: адміністративне право, соціальна держава, соціальна політика, публічне управління, децентралізація, соціальні послуги, правові гарантії, європейський досвід, публічна адміністрація, соціальна справедливість.

© В. Медяник, 2025

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-8849-084X>

Постановка проблеми. У сучасному демократичному світі ідея соціального призначення держави набуває особливої ваги, оскільки визначає не лише зміст державної діяльності, а й характер взаємовідносин між державою та громадянином. Соціальна держава покликана забезпечувати належний рівень життя, рівні можливості, доступ до базових соціальних благ і захист від соціальних ризиків. Відповідно до цього, адміністративне право виконує ключову роль як інструмент правового регулювання діяльності органів публічної адміністрації, спрямованої на реалізацію соціальних функцій держави. Саме через норми адміністративного права закріплюються організаційно-правові засади надання соціальних послуг, установлюються права й обов'язки учасників адміністративно-правових відносин, визначаються механізми контролю та відповідальності за їх належну реалізацію.

Аналіз публікацій, у яких започатковано вирішення цієї проблеми. Питання взаємозв'язку соціального призначення держави та адміністративного права привертали увагу багатьох дослідників. Серед українських науковців, які розглядали цю проблематику, варто назвати М. Баймуратова, Д. Бевзенка, С. Волянського, В. Гаращука, О. Колпакова, В. Куйбіду, В. Оніщука, О. Пітцула, П. Рабіновича, С. Серьогіну, С. Шевчука. Їхні наукові розвідки створили теоретичне підґрунтя для розуміння соціальної функції держави в умовах правової державності та визначили роль адміністративного права як правового регулятора відносин у сфері реалізації соціальних прав і гарантій.

Метою статті є дослідження адміністративного права як інструменту реалізації соціального призначення держави, аналіз особливостей його функціонування в національному правовому полі та в європейських країнах, визначення основних інституційних і процедурних механізмів, а також окреслення можливих напрямів удосконалення української моделі в контексті європейської інтеграції.

Виклад основного матеріалу. Соціальне призначення держави в Україні закріплене у Конституції України, де визначено, що держава є соціальною і несе відповідальність за створення умов для гідного життя людини (ст. 1), а також гарантує право кожного на соціальний захист, зокрема у разі безробіття, старості, інвалідності, втрати годувальника та інших випадках, передбачених законом (ст. 46) [4, с. 615–622]. Проте ефективне втілення цих гарантій на практиці залежить від належної організації публічного управління соціальною сферою. Саме адміністративне право забезпечує правове регулювання діяльності органів публічної адміністрації, які реалізують соціальну політику, визначає порядок надання соціальних послуг, процедури доступу до соціальних гарантій та форми контролю за дотриманням прав громадян у цій сфері [1, с. 292].

В умовах реформи децентралізації, що розпочалася в Україні з 2014 р., суттєво змінилися підходи до організації системи соціального забезпечення [2, с. 123–128]. Значна частина повноважень у сфері надання соціальних послуг була передана органам місцевого самоврядування, зокрема об'єднаним територіальним громадам. Закон України «Про соціальні послуги» від 17 січня 2019 р. № 2671-VIII та Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 р. № 280/97-ВР визначають органи місцевої влади як основних провайдерів соціальної допомоги та підтримки [6]. Таким чином, реалізація соціальної функції держави значною мірою стала сферою муніципального управління, що потребує ефективного адміністративно-правового супроводу. У цьому контексті особливо важливою є чітка регламентація повноважень різних рівнів влади – центральних органів виконавчої влади (зокрема, Міністерства соціальної політики України), місцевих державних адміністрацій і органів місцевого самоврядування. Наявність колізій між актами різного рівня, подвійне підпорядкування територіальних підрозділів та брак уніфікованих адміністративних процедур ускладнюють доступ громадян до соціальних послуг і породжують правову невизначеність [3, с. 210]. Окрім того, у багатьох громадах спостерігається дефіцит кадрів, обмеження матеріально-технічної бази, відсутність цифрової інфраструктури, що безпосередньо впливає на якість та ефективність виконання соціальних функцій.

Разом із тим позитивним зрушенням стало створення центрів надання адміністративних послуг (ЦНАПів), які включили до переліку послуг і соціальні, зокрема оформлення субсидій, довідок, пілг [8, с. 91–92]. Розвиток цифрових сервісів, таких як портал «Дія» та електронні кабінети отримувачів соціальних послуг, сприяє спрощенню процедур і підвищенню прозорості адміністративного процесу в соціальній сфері. Однак цифрова трансформація досі не має достатньо нормативного підґрунтя, що створює ризики правової незахищеності для уразливих категорій громадян.

У країнах Європейського Союзу концепція соціальної держави є невід’ємним складником політико-правової системи та має безпосереднє відображення в національних конституціях і міжнародно-правових актах, зокрема в Хартії основних прав Європейського Союзу та Європейській соціальній хартії [16]. Адміністративне право в європейських державах виконує роль інструменту забезпечення ефективної реалізації соціальних прав, закріплюючи як матеріальні гарантії соціального забезпечення, так і процедурні механізми їх досягнення [15]. Однією з характерних особливостей європейської моделі є високий рівень деталізації адміністративно-правових процедур у сфері надання соціальних послуг. У Німеччині, наприклад, законодавство передбачає обов’язкову письмову мотивацію кожного адміністративного рішення, що стосується соціальних виплат або послуг, із зазначенням порядку його оскарження [17]. Соціальне адміністративне судочинство Німеччини (Sozialgerichtsbarkeit) забезпечує спеціалізований захист соціальних прав громадян, що дає змогу оперативно виправляти порушення на стадії застосування адміністративних актів [9].

У Франції розвиток адміністративного права тісно пов’язаний із концепцією державної відповідальності за шкоду, заподіяну у сфері соціального обслуговування [10]. Суди адміністративної юрисдикції мають право визнавати недійсними адміністративні акти або присуджувати компенсацію у разі неправомірного позбавлення соціальних виплат або недбалого надання соціальних послуг. Це створює додаткові стимули для органів публічної влади дотримуватися високих стандартів якості в реалізації соціальних програм.

У Швеції адміністративне право підтримує модель максимальної доступності соціальних послуг, що базується на принципах рівності та індивідуалізованого підходу до кожного заявника. Система муніципалітетів має широку автономію у вирішенні соціальних питань, проте їхні рішення завжди можуть бути переглянуті в рамках адміністративного контролю, що здійснюється незалежними інспекційними органами та омбудсменами [14]. Велика увага приділяється цифровізації соціальних послуг, що дає змогу забезпечити прозорість адміністративних процедур та оперативність реагування на запити громадян.

У Нідерландах сформована одна з найрозвиненіших систем «єдиного вікна» для надання соціальних послуг [13]. Адміністративне право забезпечує обов’язкову координацію між різними органами, які працюють із заявником, уникаючи дублювання документів і надмірного адміністративного навантаження на людину.

Загальною тенденцією для країн ЄС є закріплення в адміністративному праві таких принципів, як пропорційність, правова визначеність, доступність процедур, право бути вислуханим і право на ефективний засіб юридичного захисту. Це забезпечує баланс між свободою адміністративного розсуду органів влади і потребою громадян у передбачуваному та справедливому вирішенні їхніх соціальних питань. Варто відзначити, що європейський досвід акцентує увагу на тому, що ефективна реалізація соціального призначення держави залежить не лише від обсягу гарантованих прав, а й від якості процедур їх застосування. Адміністративне право, виступаючи системою процедурних гарантій, мінімізує ризики порушення соціальних прав та створює передумови для справедливого та рівного доступу до соціальних благ.

На підставі аналізу національного досвіду України та європейської практики можна сформулювати низку рекомендацій та пропозицій щодо вдосконалення адміністративно-правового інструментарію реалізації соціального призначення держави.

По-перше, потребує системного оновлення нормативно-правова база, що регулює соціальну сферу. Адміністративно-правові акти повинні чітко визначати межі дискреції органів влади, установлювати обов'язкові мінімальні стандарти надання соціальних послуг, а також закріплювати гарантовані права громадян у процедурі отримання цих послуг [11, с. 149]. Варто імплементувати в українське законодавство європейські підходи до адміністративних процедур, зокрема принципи правової визначеності, пропорційності, прозорості та обґрунтованості адміністративних рішень.

По-друге, слід запровадити обов'язкову письмову мотивацію рішень органів виконавчої влади у справах, що стосуються призначення, зміни або припинення соціальної допомоги. Це сприятиме підвищенню прозорості діяльності публічної адміністрації, зміцненню довіри громадян до органів влади та дасть можливість ефективно реалізовувати право на оскарження.

По-третє, необхідно вдосконалити механізми адміністративного оскарження рішень у сфері соціального забезпечення. Має бути створена спеціалізована процедура досудового розгляду скарг громадян щодо соціальних виплат, соціальних послуг та соціального захисту з обов'язковим урахуванням правової позиції заявника [11, с. 319]. Доцільним є запровадження в Україні практики функціонування спеціалізованих адміністративних судів або окремих палат у складі існуючих адміністративних судів для розгляду справ, що виникають із соціальних правовідносин [12, с. 55].

По-четверте, варто посилити інституційний розвиток центрів надання адміністративних послуг (ЦНАПів) у частині надання соціальних послуг. Рекомендується розширити перелік послуг, які можна отримати через ЦНАП, уніфікувати адміністративні процедури в усіх регіонах та забезпечити їх цифровізацію, орієнтуючись на європейські моделі «єдиного вікна».

По-п'яте, слід удосконалити кадрове забезпечення сфери соціального адміністрування. Пропонується впровадити спеціалізовані програми навчання для службовців, які працюють у системі соціального захисту, з акцентом на дотримання прав людини, етичні стандарти, процедурні гарантії та комунікативну компетентність у взаємодії з уразливими категоріями населення.

По-шосте, доцільно розробити й упровадити систему незалежного моніторингу якості соціальних послуг, що надаються органами влади. Така система має базуватися на регулярних соціологічних дослідженнях, опитуваннях громадян і відкритій звітності органів публічної адміністрації про результати своєї діяльності у сфері соціальної політики.

По-сьоме, необхідно активніше використовувати механізми партисипативного управління у соціальній сфері [5, с. 130]. Рекомендується запровадити обов'язкове громадське обговорення місцевих програм соціального розвитку, залучати громадські організації до моніторингу якості надання соціальних послуг, а також передбачити механізми співфінансування окремих соціальних проєктів через бюджети участі.

Висновки. Удосконалення адміністративно-правового регулювання у сфері реалізації соціального призначення держави має здійснюватися комплексно – через оновлення законодавства, інституційний розвиток, кадрове підсилення, упровадження європейських процедурних стандартів і розширення можливостей громадян щодо участі в управлінні соціальними процесами. Лише за таких умов адміністративне право в Україні зможе повноцінно виконувати свою функцію гаранта соціальної справедливості та людської гідності. Аналіз адміністративного права як інструменту реалізації соціального призначення держави засвідчив його ключову роль у формуванні ефективної та справедливої системи забезпечення соціальних прав громадян. В Україні адміністративне право є основою для організації діяльності органів виконавчої влади та місцевого самоврядування у соціальній сфері, визначає процедури надання соціальних послуг, установлює гарантії доступу до соціального захисту та механізми контролю за дотриманням соціальних стандартів. Проте наці-

ональний досвід показує, що реалізація соціальної функції держави стикається з низкою викликів: нормативною фрагментарністю, дублюванням повноважень, недостатньою процедурною врегульованістю та кадровою неспроможністю окремих органів публічної влади. Європейська практика свідчить про важливість не лише закріплення соціальних прав на рівні законодавства, а й створення ефективних адміністративних процедур їх реалізації, побудованих на принципах пропорційності, прозорості, правової визначеності та доступності. У контексті європейської інтеграції Україна має активізувати реформування адміністративно-правових механізмів реалізації соціальної політики, орієнтуючись на найкращі європейські стандарти. Особливу увагу слід приділити вдосконаленню законодавства щодо процедур надання соціальних послуг, запровадженню обов'язкової мотивації адміністративних рішень, створенню ефективної системи адміністративного оскарження у соціальній сфері, розвитку цифровізації адміністративних послуг та активному залученню громадян до процесів прийняття управлінських рішень.

Отже, лише через поєднання правової модернізації, інституційного розвитку та процедурних реформ адміністративне право в Україні зможе ефективно забезпечити соціальне призначення держави, сприяти підвищенню якості життя громадян і зміцненню демократичних основ суспільства.

Список використаних джерел

1. Колпаков В. К. Адміністративне право України : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2003. 544 с.
2. Кравченко М. Механізми децентралізації соціальних послуг в Україні. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2014. № 794. С. 123–128.
3. Кузнєцова А. Я., Скринник З. Е., Семів Л. К. Соціальне забезпечення в Україні : навчальний посібник. Львів : Університет банківської справи, 2021. 547 с.
4. Лемак О. В. Соціальна держава: сутнісне, безпеково-правове та кримінологічне значення. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. № 1. С. 615–622.
5. Наливайко І. О. Державна політика у сфері соціального захисту та соціального забезпечення: напрями реформування. *Верховенство права: доктрина і практика в умовах сучасних світових викликів* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Дніпро, 28 лютого 2023 р. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2023. С. 318–321.
6. Про соціальні послуги : Закон України від 17.01.2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19#Text>
7. Ткаченко І. М. Адміністративно-правові засади реалізації соціальної функції держави : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Тернопіль, 2020. 220 с.
8. Децентралізація і формування політики регіонального розвитку в Україні : наукова доповідь / О. В. Шевченко та ін. Київ : Нац. ін-т стратег. досліджень, 2020. 153 с.
9. Central principles of social and administrative procedures. *Federal Ministry of the Interior*. URL: <https://www.kinder-jugendhilfe.info/en/structural-framework/legislation/central-principles-of-social-and-administrative-procedures>
10. Compensation is possible under certain conditions for harm arising from decisions that are undetachable* from the conduct of France's international relations. *Conseil d'État*. URL: <https://www.conseil-etat.fr/Pages-internationales/english/news/compensation-is-possible-under-certain-conditions-for-harm-arising-from-decisions-that-are-undetachable-from-the-conduct-of-france-s-international>
11. Nalyvaiko I. The influence of social standards and social guarantees on improving the quality of life of citizens: legal analysis and socio-economic consequences. *Philosophy, Economics and Law Review*. 2023. Vol. 3. Issue 2. P. 146–153.
12. Nalyvaiko L. Transparency as a democratic standard of the government functioning. *Evropský politický a právní diskurz*. 2014. No. 4. P. 51–61.
13. National Action Plan on human Rights 2020. *Government of the Netherlands*. URL: <https://www.government.nl/documents/publications/2020/05/31/national-action-plan-on-human-rights-2020>
14. New ways of providing social support through process automation. *Observatory of Public Sector Innovation*. URL: <https://oecd-opsi.org/innovations/9131-2/>

15. The European Pillar of Social Rights in 20 principles. *European Commission*. URL : https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/european-pillar-social-rights-20-principles_en
16. The European Social Charter. *Council of Europe*. URL: <https://www.coe.int/en/web/european-social-charter>
17. VwVfG (en) – Administrative Procedures Act. *Federal Ministry of the Interior*. URL: https://www.bmi.bund.de/SharedDocs/downloads/EN/gesetztestexte/VwVfg_en.html

Надійшла до редакції 05.05.2025

References

1. Kolpakov, V. K. (2003) *Administrativne pravo Ukrainy* [Administrative law of Ukraine] : pidruch. Kyiv : Yurinkom Inter. 544 p. [in Ukr.].
2. Kravchenko, M. (2014) *Mekhanizmy detsentralizatsii sotsialnykh posluh v Ukraini* [Mechanisms of decentralization of social services in Ukraine]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politekhnika»*. № 794, pp. 123–128. [in Ukr.].
3. Kuznietsova, A. Ya., Skrynnyk, Z. E., Semiv, L. K. (2021) *Sotsialne zabezpechennia v Ukraini* [Social security in Ukraine] : navch. posibnyk. Lviv : Universytet bankivskoi spravy. 547 p. [in Ukr.].
4. Lemak, O. V. (2025) *Sotsialna derzhava: sutnisne, bezpekovo-pravove ta kryminolohichne znachennia* [The welfare state: essential, security-legal and criminological significance]. *Analitichno-porivnialne pravoznavstvo*. № 1, pp. 615–622. [in Ukr.].
5. Nalyvaiko, I. O. (2023) *Derzhavna polityka u sferi sotsialnoho zakhystu ta sotsialnoho zabezpechennia: napriamy reformuvannia* [State policy in the sphere of social protection and social security: directions of reform: napriamy reformuvannia]. *Verkhovenstvo prava: doktryna i praktyka v umovakh suchasnykh svitovykh vyklykiv : materialy Mizhnar. nauk.-prakt. konf.* (m. Dnipro, 28 liut. 2023 r.). Dnipro: Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav, pp. 318–321. [in Ukr.].
6. Pro sotsialni posluhy [On social services] : *Zakon Ukrainy vid 17.01.2019*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19#Text>. [in Ukr.].
7. Tkachenko, I. M. (2020) *Administrativno-pravovi zasady realizatsii sotsialnoi funktsii derzhavy* [Administrative and legal principles of implementing the social function of the state] : dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.07. Ternopil. 220 p. [in Ukr.].
8. Shevchenko, O. V., Romanova, V. V., Zhalilo, Ya. A. ta in. (2020) *Detsentralizatsiia i formuvannia polityky rehionalnoho rozvytku v Ukraini* [Decentralization and formation of regional development policy in Ukraine] : nauk. dop. Kyiv : Nats. in-t strateh. doslidzen. 153 p. [in Ukr.].
9. Central principles of social and administrative procedures. *Federal Ministry of the Interior*. Retrieved from: <https://www.kinder-jugendhilfe.info/en/structural-framework/legislation/central-principles-of-social-and-administrative-procedures>
10. Compensation is possible under certain conditions for harm arising from decisions that are undetachable* from the conduct of France's international relations. *Conseil d'État*. Retrieved from: <https://www.conseil-etat.fr/Pages-internationales/english/news/compensation-is-possible-under-certain-conditions-for-harm-arising-from-decisions-that-are-und detachable-from-the-conduct-of-france-s-international>
11. Nalyvaiko, I. (2023) The influence of social standards and social guarantees on improving the quality of life of citizens: legal analysis and socio-economic consequences. *Philosophy, Economics and Law Review*. Vol. 3. Issue 2. P. 146–153.
12. Nalyvaiko, L. (2014) Transparency as a democratic standard of the government functioning. *Evropský politický a právní diskurz*. №. 4. P. 51–61.
13. National Action Plan on human Rights 2020. *Government of the Netherlands*. Retrieved from: <https://www.government.nl/documents/publications/2020/05/31/national-action-plan-on-human-rights-2020>
14. New ways of providing social support through process automation. *Observatory of Public Sector Innovation*. Retrieved from: <https://oecd-opsi.org/innovations/9131-2/>
15. The European Pillar of Social Rights in 20 principles. *European Commission*. Retrieved from: https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/european-pillar-social-rights-20-principles_en
16. The European Social Charter. *Council of Europe*. Retrieved from: <https://www.coe.int/en/web/european-social-charter>
17. VwVfG (en) – Administrative Procedures Act. *Federal Ministry of the Interior*. Retrieved from: https://www.bmi.bund.de/SharedDocs/downloads/EN/gesetztestexte/VwVfg_en.html

ABSTRACT

Vyacheslav Medianyuk. Administrative law as an instrument for implementing the social purpose of the state: national and European contexts

The article examines administrative law as a key instrument for realizing the social purpose of the state in both the national and European contexts. A social state, as an essential element of the modern democratic model, cannot function effectively without a clearly organized legal framework for the provision of social benefits and guarantees. Administrative law plays a system-forming role in the management of the social sphere by establishing the regulatory foundations for public authorities' activities, setting the procedures for the provision of social services, and creating mechanisms to protect citizens' rights. The purpose of the study was to analyze the national peculiarities of legal regulation in the field of social policy in Ukraine, to identify the main challenges, and to compare domestic practices with European standards for the realization of the state's social function. The research reveals that, in Ukraine, the administrative and legal toolkit for the social sphere is actively developing but remains fragmented and insufficiently effective. Key challenges include regulatory gaps in certain procedures, duplication of powers among various levels of government, inadequate quality of staffing, and uneven development of digital tools for the delivery of social services.

Particular attention is paid to the consequences of decentralization in the field of social policy, which, despite offering significant opportunities for community development, has also created new risks for ensuring access to basic social benefits for the most vulnerable groups. The article emphasizes the European experience, where administrative law not only regulates procedures but also acts as a guarantor of adherence to principles of social justice, equal access, and the right to effective remedies. Through examples from Germany, France, Sweden, and the Netherlands, it is demonstrated that effective social policy requires clear, transparent, and accessible administrative procedures, a high level of justification for administrative decisions, specialized social judicial mechanisms, and the development of preventive control systems for service quality. Based on the research, a comprehensive set of recommendations is formulated to improve administrative law in Ukraine's social policy sector. These include updating the regulatory framework, introducing mandatory justification for administrative decisions, enhancing administrative appeal mechanisms, standardizing service delivery procedures, improving staffing, and actively involving citizens in the process of forming local social policies. It is emphasized that without proper development of administrative and legal mechanisms, the social function of the state in Ukraine will remain declarative rather than a real element of social life. The article concludes that administrative law should be seen not merely as a regulator of public administration activities but as an active means of achieving social justice, improving citizens' well-being, and strengthening public trust in the state.

Key words: *administrative law, social state, social policy, public administration, decentralization, social services, legal guarantees, European experience, public governance, social justice.*